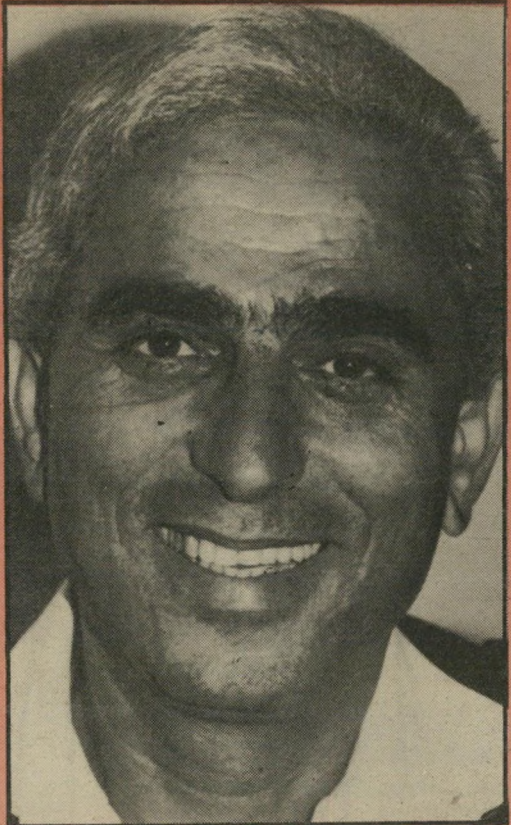

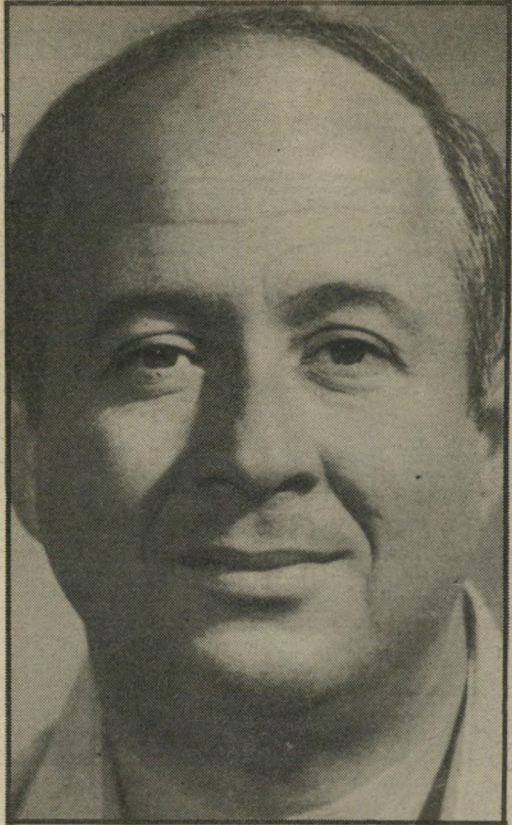
דודו טופז:

„כשאין מה שרצוי — מחפשים על המצוי!“

פרץ חן:

„האסירים לא מתעניינים במיוחד באיוואן האיוס!“

פינחס גולדשטיין:

„חברי, בני שליטא ממש איים על חיי!“

טוב, אז אחרי לילות שבת משמימים אל מול פני המירקע, ללא סיבה למסיבה, התבשרנו שיש! סוף-סוף, אחרי שהועלו כמעט כל השמות האפשריים, נמצא מנחה המסכים להנחות את התכנית הראשונה של סיבה לבו להיות ראשונים.

בכל זאת, דודו טופז הסכים.

זה נכון? אתה הזוכה המאושר?

אם זה נכון? כן, זה נכון. ידוע לי שאחרים פחדו. לי אין ממה לפחד, אחרי מה שעברתי עד היום. נכון שבזמנו כתבו בעיתונות כי אני מועמד להנחיה קבועה של התוכנית, אבל אליי לא פנה אף אחד בנושא הקביעות, רק בנושא ההנחיה ברוטציה.

מה דעתך על הפיתרון שנמצא?

אני לא חושב שזה נכון לעשות ככה, מפני שאף מנחה לא יהיה טוב בפעם הראשונה שהוא יופיע במיסגרת הזאת כמו בפעם השנייה. כשנתנים לכוֹרֵאדס צ'אנס אחד ויחיד לעשות תוכנית אחת ויחידה — זה מראש מגביל, זהו פיתרון לא כליכך מוצלח.

אז מדוע, בכל זאת, הסכמת לו?

נו, כשאין מה שרצוי — אז מתפשרים על המצוי. זה לא שהמירקע ער כדי כך חשוב לי. גם השיקול המיסחרי לא משחק פה במיוחד — הופעה על המירקע מביאה יותר קהל לאולמות, כי אני בקושי מופיע כעת. אני פשוט אוהב לעבוד.

רבים מעמיתך נרתעו מהעניין. מה יש בכך, שאין בהם?

כל הופעה על המירקע מחייבת המון ביטחון עצמי. כנראה שיש לי מספיק מזה. ידוע לי שרבים פחדו מזה. אני מצידו הצבתי תנאים — את מי אני רוצה לראות — אם כי קשה לצפות מי יהיה אקטואלי בעוד שבועיים.

חזן מזה, החיים קצרים, ואני חייב להמיר!

בכלא רמלה שוכן לו האדם שמעליו מרחף סימון השאלה הגדול ביותר במדינה בימים אלה: האם ג'ון דמיאניוק הוא „איוואן האיוס“, הנאצי שמעליו נחרטו היטב בקרב הניצולים המעטים ממחנה ההשמדה טרבלינקה, או שחלה כאן טעות קפקאית? בעניין זה יפסוק בית-המישפט, אולם בינתיים מופקד על שלומו של כוכב התעלומה סגן-גונדר פרץ חן, מפקד כלא-רמלה.

אחרי שתיקה ממושכת בכל מה שנוגע לשהותו של האורח המפורסם בתחום שיפוטו, הוא הסכים לפתוח את פיו.

אין זו הפעם הראשונה שאתה נתקל בפושע נאצי בעת שירותך בנציבות שרות בתי-הסוהר.

לא, בדיוק כשהגעתי לכלא-רמלה, ב־1961, היה הסיפור של אדולף אייכמן. לא שמרתי עליו, מכיוון שהייתי עדיין טירון, אבל חשתי את האווירה סביבו. כולם דיברו אז על הצוות המיוחד שהופקד לשמור עליו.

דמיאניוק שוכן באותו החדר כמו אייכמן?

לא, מה פיתאום! זה בכלל במקום אחר. אייכמן שוכן בקומה השנייה, במקום ליד „האיקסים“ של היום. זה היה אז מאוד סודי — או שכך היתה התרשמותי, כי מי דיבר איתי אז? הייתי אז זוטר. דמיאניוק בעצם גר מתחתי — מתחת למישרדי, תגאוו הרבה יותר משופרים. הוא אומנם סגור, אבל יש לו חצר ויש שמש. גם המיכשור השתכלל — איפה אז היתה טלוויזיה בחדר?

בואו של דמיאניוק לכלא שינה את האווירה?

תלוי בקרב האסירים, אין שום התעניינות או תחושה מיוחדת. הם יודעים כמובן על בואו והימצאו בכלא, אבל זה לא עשה שום דבר בכלל — שום מתיחות או התרגשות מיוחדים. יש להם מספיק בעיות משלהם.

ומה באשר לסוהרים?

זה שינה את האווירה רק מבחינת הכוונות שלנו, העירונות. צריך לשמור עליו מכל מישמר. תארי לעצמך מה יקרה אם מישוהו יזיק לו, או שהוא יזיק לעצמו! האחריות כולה עלינו. פרט לכך, אני מונע מתחם מיותרים, איני נותן לסוהרים שעברו את השואה לבוא עימו אפילו במגע הרופף ביותר!

אתה עצמך עברת את השואה?

לא, אני יליד תוניסיה, אבל בגלל הנאצים נולדתי במיקלט בשנת 1943 — אז הנאצים פלשו לתוניסיה.

בימים אלה גואה הפופולאריות של חברי-הכנסת פינחס גולדשטיין ומוגיעה לדרגה חסרת-תקדים — כל זה עד לחדש אפריל בשנה הבאה. גולדשטיין, יושב-ראש ועדת-הספורט של הכנסת בכל ימות השנה, מסתובב לאחרונה כטווס גא, יען כי עליו מוטלת בתוקף יוֹרֵדוֹתו, פעם בשנה, החובה או הזכות להרכיב את נבחרת הכדורגל של נבחרתו, כנגד נבחרתה של הטלוויזיה הכללית.

שוחחתי עם המאמן לעת מצוא, כשהוא נרעש ונפעם מגודל המשימה, ומפחד מהיקף הלחצים, עד כדי איומים.

מי בחר בך? מדוע דווקא אתה?

נבחרתי כמנהל הנבחרת של הכנסת ומאמנה בתוקף תפקידי כיושב-ראש ועדת-הספורט של הכנסת. נכון שזו אינה נבחרת המתפקדת בכל ימות השנה, אבל היא מוקמת פעם בשנה, לצורך הומאני — לאיסוף כספים לאגודת אל-סם, הנלחמת בהתמכרות לסמים. בשנה שעברה אספנו יותר משיכעה מיליון שקלים במישחק, ואילו השנה אני מקווה לאסוף הרבה יותר.

מוסעלים עליך בימים אלה לחצים כבדים מצד חבריך לבנסת.

אחה! יש עליי לחצים כבדים, נוראיים, מצד חברי-הכנסת ומצד רעיותיהם. גם המזכירות הפרלמנטריות אינן מרפות — הן רוצות הזמנות-חינם למישחק הגדול, האמיני לי, אם מיגרשי הספורט בשבת היו מלאים כמו שיש ביקוש לכרטיסים למישחק הזה — לא היו בעיות תקציב לאגודת-הספורט.

איזה תפקיד גורם להפעלת הלחצים המסיביים ביותר?

של השוער, איזו שאלה! זהו תפקיד מעניין וחשוב מאוד. יוסי שריד מאוד מעוניין בו, גם בני שליטא — הוא ממש איים על חיי! יש עוד מעוניינים.

גם תפקיד החלוץ מבוקש ביותר.

יש לי בעיה: ברשותי כ־20 שחקנים פוטנציאליים, ועל המירקע ישחקו רק ששה.

גלה לי מיהם המועמדים.

דן תיכון, אהוד אולמרט, מיכה רייסר, יוסי שריד, אלעזר גרנות, מיכה חריש, רן כהן, חיים רמון. גם שכח וייס רוצה לשחק וגם אני, כמובן — כבלם, כי אני היחיד המסוגל לבלום את הטלוויזיה הכללית המשתוללת. עוברה! בשנה שעברה רק אני בלמתי!

בין כל השמות שמנתי, לא מוזכר שם של אשה.

זה מיקרי? —

הצעת לי לכל אשה בכנסת כל תפקיד שהוא — חלוץ, בלם, או אפילו שוער. אני אפילו מוכן לוותר על תפקידי כבלם בשביל אשה. אני בטוח שלא יחסרו מתנדבים לחטוף מרגליה את הכדור.